

Dang

Me

THAY LỜI TỰA

Kính lạy Mẹ!

Trong trường đời lớp đạo, biết bao thành phần con tiếp xúc, gặp gỡ cộng sự, nhưng có mấy ân tình còn đọng trong tâm thức của con. Chỉ có những bậc đạo đức thiêng liêng, những ân tình cao khiết mới còn hoài, còn mãi trong tâm hồn và hỗ trợ cho con vượt qua gian nan thử thách, không chỉ một phút giây mà mãi mãi nghìn đời!

Mẹ đã đến dương gian này không bao lâu so với những người có tuổi đời trường thọ, nhưng trái tim thương yêu, ân tình cao khiết của Mẹ lại thấm tận máu mủ thịt da con và trở thành vô lượng nghĩa nhân, ăn sâu trong con tim khối óc. Đến giờ phút này, con tin chắc Mẹ vẫn gia hộ và đồng hành theo từng bước chân của con. Chính sự đồng hành thiêng liêng này, Mẹ là ánh trăng sao, là ngọn hải đăng, là thuyền Bát nhã hướng con đi trong thánh đạo an bình. Chính sự đồng điệu cao quý này, Mẹ đã trở thành lời ru êm ái hay những áng thơ bay, kết tinh hương thơm diệu lực, có công năng giúp con vượt qua sóng gió nhiều nhưong. Quả thật, tình thương yêu của Mẹ như đất trời lồng lộng, như sông nước mênh mông từ trong biển lớn khơi nguồn. Dẫu bước chân đi khắp vạn nẻo trần lao, nơi đó vẫn có thiêng tình ngọt ngào yêu thương của Mẹ. Những ai đã mất Mẹ mới thấy cõi lòng trống vắng, cũng như trong bơ vơ buồn nhớ mới trĩu nặng nỗi đơn cô!

Với lòng thiết tha thương nhớ, con cúi đầu bái lạy và thành kính nhặt những giọt nước mắt long lanh, những vui buồn đau khổ của Mẹ để kết thành những vần thơ mộc mạc kính dâng lên Mẹ, ngõ hầu đền trả một phần thâm ân nghìn trùng! Hơn nữa, những áng thơ trong thi tập này chỉ là chút tâm tình của trái tim thổn thức đang hướng về ân đức và hình ảnh thiêng liêng của Mẹ hiền. Niềm ước mơ duy nhất của con là tiếp nối nhịp đập tình thương để dòng nước mắt cạn khô thêm một lần ngàn lệ trước đấng Từ thân!

Con thiết tha dâng trọn trái tim khiết tịnh và tâm thái yên bình trở về nguồn cội thương yêu của Mẹ để thay tiếng nói tạ từ!

Con thành kính hướng đến tất cả phụ nữ trên cuộc đời này, đã một lần hay nhiều lần làm Mẹ của con, đã cho con hoa trái ngọt ngào để những cảm xúc dạt dào về Mẹ mãi mãi nguyên sơ!

Con thành tâm cầu nguyện cho những người Mẹ trên dương gian này luôn mãi an vui với đời sống hiện tại và thanh thân trong muôn kiếp lai sinh!!!

Mùa Báo Hiếu Đinh Dậu- 2017

T.K.Thiện Hữu

NGÀY MẸ MẮT

Ngày Mẹ mắt khói hương bay phiêu lãng
Mây lang thang che phủ một góc trời
Thời thơ ấu êm đềm nương bóng mát
Mẹ đi rồi lòng cảm thấy chơi vơi!

Từng nhịp thở trên dòng đời bở ngỡ
Mẹ chở che và nhắc nhở cận kề
Rồi dâu bể nhuộm màu tang muôn thương
Mẹ đi rồi con sống giữa sông mê!

Ngày Mẹ mắt đã trở thành dĩ vãng
Có còn chăng những kỷ niệm đau buồn
Tình của Mẹ như đất trời lai láng
Nghĩa thiêng liêng tợ vũ trụ trùng muôn!

Trái tim Mẹ đã chín chiều quận thắt
Và đã từng quận thắt mấy trăm chiều
Ngày tháng lụn thọt da thêm cần cỗi
Mỗi thời gian tóc Mẹ hạt muối tiêu!

Nhớ những lúc Mẹ nằm trong bệnh viện
Cả gia đình đều chăm sóc cận kề
Người bên ngoài thay phiên nhau túc trực
Giành tử sanh trong sương khói mong manh!

Tối hôm đó con đứng nhìn mây trắng
Cõi cô liêu tiễn biệt bóng mẫu từ
Buồn hiu hắt cho cuộc đời thâm lặng
Giọt lệ tràn nuốt cạn những tâm tư!

Quyền chức trọng cũng chỉ là vang bóng
Vàng son kia vẫn ảo mộng sương mờ
Chỉ còn lại trái tim đầy nhựa sống
Và tình thương sâu thẳm của Mẹ thôi!!!

CON GỌI MẸ

Con gọi Mẹ giữa trùng muôn sóng vỗ
Biển mênh mông không một dấu chân người
Con gọi Mẹ giữa lằm than đau khổ
Rừng núi mịt mù cát đá chơi voi!

Con gọi Mẹ để voi sầu thương nhớ
Lá vàng rơi tan tác trước sân chùa
Người chiu chắc từng bữa ăn giấc ngủ
Cháo cơm khuya đầy đủ cả sớm trưa!

Con gọi Mẹ xin ngọt ngào tha thiết
Mẹ khuyên con chấp nhận những dãi dầu
Có những lúc Mẹ vui cười rạng rỡ
Nhưng đêm về mắt Mẹ lệ trào tuôn!

Con gọi Mẹ giữa đêm buồn lạnh vắng
Mắt mờ cay ôi ủ dột não nề
Nghìn đêm nữa góp gom từng giọt lệ
Viết thành lời gọi đến Mẹ kính yêu!

Ngày tháng lụn dần trôi theo bóng xế
Nhớ thương nào cứ luẩn quẩn quay về
Dòng sông chảy đá mòn theo năm tháng
Tình Mẹ hiền sống mãi với thời gian!!!

CHƠI VƠI

Đốt nén hương trầm khói quyện
Ngồi xem di ảnh Mẹ hiền
Tâm thành một lòng dâng hiến
Nguyện cầu Mẹ mãi bình yên!

Nhớ cảnh êm đềm hạnh phúc
Thiên lương dưới mái gia đình
Mẹ đưa con vào giấc ngủ
Và cho đầy đủ niềm tin!

Ngày con xuất gia tu học
Mẹ nhìn hoan hỷ mỉm cười
Nhắc nhở dạy khuyên từng chút
Con biết lòng Mẹ vui tươi!

Trải bao gian nan khổ cực
Đời Mẹ héo hắt lụn tàn
Nhất là khi con đau yếu
Đêm ngày Mẹ chạy thuốc thang!

Đến lúc con vừa khôn lớn
Thì Mẹ từ giã cuộc đời
Về với những nơi miên viễn
Lòng con cảm thấy chơi vơi!!!

DÒNG NƯỚC CHẢY

Hồn tĩnh lặng trở về cõi nhớ
Cho sợi buồn hơi thở quay về
Lòng của Mẹ thiêng liêng muôn thuở
Đất con đi trọn kiếp tình quê!

Khi Mẹ mất đất trời nghiêng ngả
Tiếng phân ly gõ nhịp kinh cầu
Dòng nước mắt chảy quanh cây lá
Con đứng nhìn xác Mẹ từ lâu!

Đóa hoa nở mùi hương thẩm thấu
Bỏ phàm thân khoác áo đạo màu
Đời ảo mộng lấy chi lưu dấu
Xin Mẹ hiền chầm dứt lo âu!

Kính lạy Phật pháp lành mầu nhiệm
Nén hương lòng thánh thiện diệu huyền
Miền Tịnh Cảnh thông dong tự tại
Đón Mẹ về sống mãi an nhiên!!!

THẦU TẬN TRỜI XANH

Trong tiếc nuôi con bơ vơ tìm Mẹ
Gió lộng mưa sâu hiu hắt mây trời
Nơi hoang vắng con đau buồn lặng lẽ
Tìm kiếm đó đây Nam-Bắc-Đông-Tây!

Khi có Mẹ những ân tình chan chứa
Tận thịt da trong máu mủ đậm đà
Ngày Mẹ mất một rừng hoa tang trắng
Đất lạnh lòng trời đau đớn xót xa!

Đời của Mẹ sống chờ mong khắc khoải
Ngậm đắng cay trước thảng rộng năm dài
Mẹ vun đắp những nghĩa nhân đạo đức
Xây ân tình dựng ước vọng tương lai!

Rầm tháng Bảy, gió mưa mờ sương khói
Ô Thước cầu, hoa lá đã tro cành
Cứ lần quần chạy quanh không dừng nghỉ
Tìm Mẹ hiền thấu tận đến trời xanh!

Dù bụi cát có điêu tàn trăm mảnh
Cõi nhân gian Mẹ vẫn mãi sáng ngời
Đời có sụp và núi sông đổ nát
Nhưng ân tình của Mẹ khắp muôn nơi!!!

DÂNG MẸ

Ríu rít chim non ca
Nắng xế hay chiều tà
Lòng tự dưng se thắt
Con nhớ Mẹ thiết tha!

Nẻo đường bóng nghiêng nghiêng
Ôi dáng vẻ dịu hiền
Tình Mẹ như hoa lá
Cho đất trời bình yên!

Nơi đây bao lá rơi
Nhớ Mẹ mãi muôn đời
Cõi lòng con yêu Mẹ
Tìm kiếm khắp nơi nơi!

Ơi Mẹ đã đi xa
Qua bao dãy ngân hà
Liên hoa cao chín phẩm
Dâng Mẹ một cành hoa!!!

CÒN ĐÂY MỘT ĐÓA TÂM LIÊN

Biển xưa soi bóng trùng dương
Chấp tay con đốt nén hương cõi lòng
Nước xanh trời đất lặng không
Nhưng tình của Mẹ vẫn dòng sông thiêng

Bước chân đi khắp mọi miền
Ánh dung từ vẫn tịch nhiên diễm huyền
Cỏ cây nở nụ trinh nguyên
Bát hương nghi ngút trang nghiêm kính thờ

Vườn kia hoa cúc mộng mơ
Giữa cơn mưa gió sáng lời dạy khuyên
Còn đây một đóa tâm liên
Nghìn sau vẫn vậy khắp miền nhân gian

Dẫu cho sương gió bạt ngàn
Vẫn không ngăn nổi lệ tràn kính dâng
Dù cho biển cạn trăm phần
Trái tim của Mẹ tuyệt trần thế nhân!!!

BÌNH LINH DƯỢC

Mẹ! Con gọi Mẹ thân thương ầm áp
Xóa khổ đau trầm thống chốn trần gian
Dịu tâm con trong đau khổ bất an
Hướng tất cả về đạo vàng vi diệu!

Bao điều khuấy nhiễu
Lắm nỗi chông gai
Năm rộng tháng dài
Con cần bàn tay Mẹ!

Bàn tay Mẹ nuôi con từ tấm bé
Bao ân tình dưỡng dục thật cao thâm
Trái tim Mẹ như thánh nữ Quan Âm
Ban phép lạ thiết tha với bình linh dược!

Mỗi cử chỉ làm sao con quên được
Mẹ mất đi vắng bóng dáng dịu hiền
Ánh mắt Mẹ tỏa rạng vạn nỗi niềm
Lời di huấn ôi thiêng liêng cao cả!

Con giữ lòng con như Tịnh xá
Như mái chùa nạm ngọc đất trời
Mẹ cho hoa trái cuộc đời
Cho tình tổ quốc cho lời quê hương
Cho con trọn nghĩa yêu thương
Đắp xây nghị lực trên đường tương lai!!!

NGHÌN ĐÓA THIÊN HOA

Mẹ ra đi sương mai nằm trên lá
Con ngồi đây giọt lệ thấm ngang mày
Vì mộng ảo hình hài Mẹ khuất bóng
Di ảnh còn nhân dáng phất phơ bay!

Tiếng ru con trong đêm tàn xa vắng
Lời hát ca giữa nóng nực trưa hè
Trái tim Mẹ như trăng sao thâm lặng
Soi sáng hoài từng góc chuỗi rặng me!

Mẹ thương con như đất trời lồng lộng
Nước mênh mông biển lớn chẳng bận lòng
Con làm buồn Mẹ vẫn luôn chấp nhận
Chịu đắng cay tủi nhục chẳng than van!

Nước bọt ngàn về bể dâu thương hải
Lòng vô ngại chấp nhận những ưu phiền
Thâm ân đó con ngày đêm bái lạy
Nghĩa tình kia vẫn cao khiết trinh nguyên!

Đêm giá lạnh ôi mịt mù sương khói
Cõi cô liêu nhớ đất Mẹ quê nhà
Nay trở gót quỳ dưới chân mộ Mẹ
Cả đất trời dâng hiến đóa thiên hoa!!!

MẸ CHO

Xuôi ngược bốn phương trời
Chiều nay lòng nhớ Mẹ
Mới hôm nào còn bé
Giờ con hơn ba mươi!

Bao tình thương ngọt ngào
Bên vườn rau luống mía
À ơ con yên giấc
Mẹ dạy con ca dao!

Trong gian khó ngập tràn
Mẹ vượt qua tất cả
Cho con lòng tri tạ
Đến tình người bao la!

Mẹ cho ánh dương hồng
Cho mệnh mông bát ngát
Như biển sâu xanh thẳm
Từ con suối dòng sông!

Mẹ cho con thành người
Cho dòng máu Hồng-Lạc
Cho muôn nghìn đạo nghĩa
Vun đắp trái tim con!!!

HOA BÁT NHÃ

Mẹ đã ngủ ngàn thu ngon giấc
Con sớm hôm niệm Phật tụng kinh
Địa Tạng, Vu Lan hồi hướng phóng sinh
Dem công đức kết thành hoa bát nhã!

Mẹ nằm êm giữa miền đất lạ
Có suối pháp lãn tiếng chim ca
Những sỏi đá thành nhung lụa hương hoa
Và đau khổ thành bài ca bất tử!

Mẹ ra đi về miền tịnh cảnh
Con nơi đây cô quạnh nỗi lòng
Nương đạo vàng, nương sức mạnh tổ tông
Cõi trần thế con thông dong cát bước!!!

MUÔN ĐỜI KHẮC GHI

Tháng bảy ngày rằm mỗi năm
Sắm hương hoa quả thành tâm cúng dường
Nguyện cầu phụ mẫu song đường
Não phiền dứt sạch tỏ tường Sắc-không
Nghĩa tình như nước trăm sông
Đồng về biển cả giữa lòng đại dương
Mẹ già vui cảnh vô thường
Yêu thương con dại như hương đất trời
Chất chiu chẳng chút nghỉ ngơi
Thiên tình của Mẹ gọi mời biển đông
Ân Cha nghĩa Mẹ trần hồng
Làm con phải hiếu khắc ghi muôn đời
Cho dù sóng vỗ trùng khơi
Vẫn nghe tiếng hát và lời dạy khuyển
Hãy đi ban trải muôn miền
Trái tim nhân ái diệu huyền kính yêu!!!

CỐI ẤY

Đêm vắng ngậm ngùi thương nhớ
Mà con cứ ngỡ ban ngày
Khói vàng còn vương trên trán
Con ngỡ Mẹ ở bên đây!

Chiếc võng trưa đưa hiu hắt
Chờ mong ngày tháng mỗi mòn
Bao năm khô công đèn sách
Đến ngày đèn trả ơn sâu!

Nắng chiều chói nơi khóm mắt
Mẹ tôi quanh quẩn bên nhà
Quýt cam đơm hoa dịu mật
Mẹ ngồi trông ngóng con xa!

Con về dòng đời đổi khác
Mưa ngâu ướt chỗ Mẹ nằm
Khói hương âm nơi lòng đất
Mẹ vào cõi ấy xa xăm!!!

TÌNH MẸ TỢ ĐẤT TRỜI

Con phủ phục quỳ trên chánh điện
Lắng lòng son dăng tiếng nguyện cầu
Xin chư Phật xót thương tiếp dẫn
Mẹ đi về nơi chôn bèn lâu!

Đời của Mẹ đã cho tất cả
Cho tâm hoa giọt máu ân tình
Cho hết thấy những điều mới lạ
Cả cuộc đời sống để hy sinh!

Nguồn tâm thức bao dung độ lượng
Đáng mẫu từ chan chứa không lường
Nghìn kỷ niệm dấu thành sắc tướng
Cũng không bằng tiếng Mẹ yêu thương!

Tình của Mẹ thiết tha thánh thiện
Nghĩa cao vời ân đức mận mà
Nnhư vũ trụ thiêng liêng cao cả
Tợ đất trời biển rộng bao la!!!

TRÁI TIM THỔN THỨC

Mẹ già hóa hóa sinh sinh
Bao năm khổ nhọc nặng tình, tình thâm
Mới đây mà đã bật tằm?
Không, biển rộng vẫn ngàn năm trùng trùng
Vẫn âm thầm nổi nhớ nhung
Đứa con lưu lạc không cùng thời gian
Mẹ già ánh đạo tâm vàng
Đắp xây cuộc sống cho đàn con thơ
Trời cao còn lúc hững hờ
Chớ lòng của Mẹ chưa giờ lặng yên
Ở đây thấp đước con tìm
Mầm non của đất tình thiêng của trời
Rồi nhìn những hạt mưa rơi
Ngó lên di ảnh phát phơi ngọc ngà
Dương trần khắp nẻo gần xa
Trái tim thổn thức Mẹ già nhớ thương!!!

TÌNH MẸ

Sóng vỗ biển trùng dương
Tình Mẹ lớn khôn lường
Dù biển sâu cạn nước
Mẹ không ngớt yêu thương!

Lời Mẹ vọng đâu đây
Ru con suốt đêm ngày
Mỗi mồn mong con lớn
Dù phải chịu đắng cay!

Dòng nước mắt Mẹ rơi
Lịm ngắt nói không lời
Như sông kia êm ả
Thì thâm diệu à ơi!!!

SỎI ĐÁ ĐAU THƯƠNG

Ngày Mẹ mất đất trời như sụp đổ
Lệ con rơi bụi cát cũng động tình
Nhìn di ảnh con cảm thương đau sót
Suốt cuộc đời Mẹ vất vả hy sinh!

Mẹ ra đi cõi lòng con tan nát
Niềm chua cay xây xát tận tâm hồng
Trần gian hỡi trái tim thành bụi cát
Vũ trụ này lạnh ngắt những đêm đông!

Ngày Mẹ mất cõi lòng con ngán lệ
Phút phân ly ôi nghiệt ngã ngậm ngùi
Còn đâu nữa bóng dung nghi diễm thế
Kẻ không cùng niềm kính tiếc khôn nguôi!

Mẹ ra đi gió mây sầu thê thảm
Tiếng mưa rơi như thương cảm đau buồn
Nghìn năm nữa vẫn không ngừng ảm đạm
Trái tim nào chẳng quặn thắt trùng muôn!

Ngày Mẹ mất tiếng nguyện cầu bi thiết
Lá vàng rơi thay tiếng khóc nghẹn ngào
Người nhắm mắt chưa nói lời ly biệt
Phút vô thường sỏi đá cũng thương đau!!!

VÔ LƯỢNG VÔ BIÊN

Mẹ đi bao khói sương
Rung rung khóc vô thường
Di Đà kinh con tụng
Cõi lòng vạn sâu vương!

Năm tháng vẫn tàn phai
Tóc đen đã bạc màu
Má hồng môi khô hốc
Và đau khổ vì ai!

Bao lần con điếm chuông
Hoa khô nở bên đường
Đêm nay cùng thao thức
Tiễn người về muôn phương!

Con không phải Mục Liên
Cứu Mẹ thuở hiện tiền
Thoát ra nghìn thống khổ
Đưa Mẹ về Tây thiên!

Con là con của Mẹ
Nguồn suối mát cam tuyền
Suốt đời con ghi nhớ
Mẹ vô lượng vô biên!!!

TẤT CẢ CUỘC ĐỜI

Miền Tây lúa mạ xanh đồng
Cửu Long sóng vỗ ngọt dòng sông xưa
Mẹ con chẳng quản sớm trưa
Suốt đời lam lũ nắng mưa không sòn
Công ơn của Mẹ gì hơn
Suối nguồn đạo đức nghĩa nhân tôn thờ
Cớ sao con quá hững hờ
Không chăm sóc Mẹ những giờ ốm đau
Thương con tình Mẹ ngọt ngào
Khó khăn cực khổ trần lao chẳng từ
Khác nào thể tánh tịch như
Nghìn muôn sông nước cũng từ biển khơi
Mẹ cho tất cả cuộc đời
Cho từng hơi thở cho lời ầu ơ
Từ khi bóng Mẹ xa mờ
Còn đâu hạnh phúc bên bờ an vui!!!

KHI CÓ MẸ

Chuyện đời con quên được
Khi Mẹ ở bên mình
Trần gian con bỏ được
Khi còn ánh quang minh!

Biển đông con ngăn được
Khi có Mẹ bên mình
Ánh trăng con múc được
Khi Mẹ trao niềm tin!
Nỗi phiền con dứt được
Khi Mẹ cười lung linh!!!

MẸ ƠI CON NHỚ!

Nơi xa xôi xứ người quê lạ
Bỗng trong con nhớ Mẹ khôn cùng
Tiếng ru hời vẫn còn văng vẳng
Tận cõi lòng tha thiết Mẹ ơi!

Con chào đời ruột gan Mẹ đứt
Nhũng đờn đau thân thể chẳng màng
Nhìn con khỏe Mẹ tràn hạnh phúc
Tiếng khóc nào làm Mẹ bình an!

Bao khó nhọc mười ngày chín tháng
Lắm gian nan ba năm ăm bồng
Lòng quặn thắt quên ăn bỏ ngủ
Tháng ngày dài Mẹ mãi ngóng trông!

Ôi khó nhọc hai sương một nắng
Trước bão giông gánh nặng cuộc đời
Chở che đến tận hơi lực tận
Mà con còn cứ mãi rong chơi!

Ôi ân đức cao vời bất diệt
Khắc ghi trong ký ức muôn đời
Lời di huấn Mẹ ơi con nhớ
Xin Mẹ về nơi chốn thanh thoi!!!

VĂN NGHE GIÁ LẠNH

Mẹ hiền như gấm như hoa
Như mây trắng nổi không pha chút bùn
Đời bao giông tố chập chùng
Ân sâu vô tận, tận cùng thái lai
Tình người có một không hai
Lòng như sen trắng trong ngoài đẹp xinh
Thiên thu không đặng hết tình
Bao dung Mẹ kết vạn nghìn thiên hoa
Từ khi vĩnh biệt Ta bà
Đời con đau khổ, cỏ hoa héo dần
Dẫu đi khắp nẻo dương trần
Vẫn nghe giá lạnh cả phần thịt da!!!

TÌNH GIÁC

Mê mãi gió phong sương
Mê mãi những con đường
Giật mình nay ngó lại
Mẹ mơn mõi quê hương!

Trải thời gian tóc trắng
Thân Mẹ nay yếu gầy
Trông con từng năm tháng
Con vẫn bước theo mây!

Bao quãng đời phong ba
Bao giông tố can qua
Vui cười Người hoan hỷ
Lòng Mẹ thật bao la!

Giờ đây con đã lớn
Từng nhịp bước vào đời
Thì Người ra thiên cổ
Lòng buồn con chơi vui!!!

XIN MẸ CHỨNG TRI

Mẹ ru con bằng tình ca bát ngát
Bằng máu trong tim chan chứa nỗi niềm
Mẹ ru con như trùng dương dào dạt
Sâu thẳm tận cùng động lắng lời thiêng!

Nay đất khách quê người lòng con bỗng
Thèm tiếng Mẹ ru như thưở mới lọt lòng
Nghĩa tình Mẹ thật da diết mênh mông
Ôi sống động và không bao giờ mất!

Dặm đường dài con mãi bước thong dong
Để hiểu vinh hư, để lòng thêm cứng
Nhưng tiếng Mẹ đã làm con mềm nhũn
Muốn quay về quỳ bên Mẹ kính yêu!

Tháng bảy mưa ngâu lòng con giục bước
Xếp bút nghiên mơ ước một điều gì
Lòng ai đó mong cầu bờ Ô thước
Nhưng trong con chỉ xin Mẹ chứng tri!!!

NGÀY GIỖ MẸ

Lòng con mãi nhớ thương thê thiết
Khói hương bay tỏa ngát muôn miền
Lời khẩn nguyện Mẹ ơi chứng giám
Xin Mẹ về từ cõi vô biên!

Ngày Mẹ mất ôi đau thương quá
Biển cả ngừng sóng nước dạt dào
Đêm khuya đó cỏ cây rụng lá
Mẹ đi rồi cứ ngỡ chiêm bao!

Tuổi của Mẹ chưa đầy thế kỷ
Tiếng thiêng tình vẫn cứ thì thầm
Nhớ những lúc về thăm quê cũ
Mẹ vui mừng nhắn nhủ khuyên răn!

Ngày giỗ Mẹ ngồi đây tưởng nhớ
Đốt tâm hương ôn lại bóng hình
Nhìn di ảnh nhớ lời Mẹ nói:
“Ráng lên đi, cố gắng độ sinh”!!!

MẸ ĐI

Mẹ vào cõi hoàng hôn
Sương trắng đầy vạn nẻo
Sắc hoa lòng khô héo
Lần về bóng cô thôn!

Nét thiếu nữ tàn phai
Qua năm tháng đêm ngày
Vết nhăn trên trán Mẹ
Là bóng đời chua cay!

Mẹ đi đầy khói hương
Bông huệ trắng bên đường
Y vàng Tăng Ni tiễn
Mẹ hầu dâng pháp vương!!!

MƠ ƯỚC

Con mơ ước một ngày về thăm Mẹ
Nức nở lòng lặng lẽ ngắm nhìn Người
Bàn tay Mẹ bao dung như trời đất
Trái tim kia cho diệu mật vui tươi!

Trong cô quạnh con trở về thăm Mẹ
Lớp sương khuya nghe buốt giá tâm hồn
Ngày vĩnh cách âm dương thành đôi ngã
Cõi tâm hồng như mới thấy hôm qua!

Con nhớ mãi ngày đau buồn tiễn biệt
Cõi dương gian thiếu vắng một thiêng tình
Trời hoang vắng đất âm u thống thiết
Con dập đầu kính lạy Mẹ chân linh!

Mẹ mỉm nụ cười vui ban hạnh lạc
Phút ra đi con héo hắt cuộc đời
Lời răn dạy thành đóa hoa thơm ngát
Tiếng tạ từ thay tiếng nói chơi vui!

Con nhớ mãi bao cao thâm ân đức
Và nhớ hoài hình bóng Mẹ tuyệt vời
Dù khuất núi ánh trăng kia vẫn sáng
Tiếng thăng trầm thay tiếng hát muôn nơi!!!

THĂM MẸ

Ngày về quê hương thăm Mẹ
Nghẹn lòng con hỏi Mẹ đâu rồi
Mẹ có biết đêm ngày con trẻ
Cầu Mẹ hiền nhẹ bước tựa đài sen!

Ngày về quỳ bên mộ Mẹ
Đốt hương lòng lặng lẽ nhìn Người
Hương thơm lan cả đất trời
Tình Người phủ kín cả đời con đi!

Nhớ Mẹ lúc sinh tiền lam lũ
Tàn tảo sớm hôm vất vả vì con
Mẹ khuyên con "tu học cho vẹn tròn
Độ bá tánh nhân sinh đang lạc lối!"

Con còn nhớ có đêm Mẹ dạy:
"Lập chí tu thân giữ vững đời trai"
Mẹ mong con có một ngày mai
Tươi sáng đạo rạng danh nòi giống!

Đời của Mẹ đã thành bài học sống
Đức hy sinh tợ sông nước khơi nguồn
Bao nỗi đắng cay Mẹ chẳng chút u buồn
Lắm lời sỉ vả Mẹ chưa từng than oán!

Mẹ thâm lặng quên bao điều ngao ngán
Khó nhọc muôn trùng Mẹ vẫn an nhàn
Đau bứt ngật lúc cảm sốt thương hàn
Mẹ đều dấu mỉm cười khi con hỏi!

Con có lỗi, Mẹ ơi xin tạ tội
Xin Mẹ hiền trở lại chứng minh
Cúi đầu cầu Mẹ hiển linh
Cho con đi trọn nghĩa tình đạo hoa!!!

MẸ MÃI TRONG CON

Mưa nặng hạt cõi sâu thêm nhung nhớ
Nhìn đông tây rạng rỡ dáng Mẹ hiền
Ân dưỡng dục bao la như trời biển
Nghĩa sinh thành ôi vô lượng thiêng liêng!

Con nhớ Mẹ, lời dạy khuyên thánh thiện
Như trăm hoa đua nở lúc xuân về
Cả đời Mẹ chỉ một lòng dâng hiến
Cho con đi chấm dứt mọi lầm mê!

Khi con ở một phương trời lận đận
Mẹ chạnh lòng trăn trở nhớ về con
Bao buồn đau sức lực Mẹ hao mòn
Dáng xuân sắc môi hồng son phai nhạt!

Mẹ có già tuổi xuân dù đã mất
Nhưng trong con Mẹ vẫn mãi thanh xuân
Đời của Mẹ dẫu gian khổ tội cùng
Nhưng Mẹ vẫn thủy chung như thiếu nữ!!!

CON NHỚ

Trong nắng xé chiều tà
Giữa bao la trời đất
Những thương yêu diệu mật
Của Mẹ hiền thiết tha!

Con nhớ dáng Mẹ gầy
Tảo tần lo mái ấm
Như càn khôn sâu thẳm
Nuôi lớn từng đứa con!

Con nhớ rõ thân hình
Lớn, cao mà mảnh khảnh
Nhẹ nhàng từng câu nói
Như thực nữ trung trinh!

Con nhớ Mẹ tuyệt vời
Từng dáng đi cách đứng
Con nhớ từng hơi thở
Giúp con trẻ vui chơi!

Con nhớ một mảnh đời
Đi trong sương gió nắng
Tảo tần không ngơi nghỉ
Lo tấm áo miếng ăn!

Con nhớ mãi bóng hình
Chứa chan bao tiết hạnh
Nỗi buồn xưa canh cánh
Con nhớ lắm Mẹ ơi!!!

KHÔNG PHAI NỖI NHỚ

Đêm nằm đếm hạt sao rơi
Vẳng nghe tiếng Mẹ ru đời con đi
Tảo tần Mẹ chẳng ngại gì
Khoai lang phần Mẹ, bánh mì phần con
Miễn sao con trẻ vuông tròn
Trả ơn Thầy tổ, trọn tình non sông
Ân dưỡng dục thật mệnh mông
Cù lao chín chữ vẫn đồng chữ tâm
"Ráo con lăn, ướt Mẹ nằm"
Tình Người chồng chất cao thâm sáng ngời
Cho dù sóng biển trùng khơi
Không phai nỗi nhớ ngàn đời Mẹ ơi!!!

CÁNH ĐỒNG TUỔI TRẺ

Mẹ đi vắng để chiều thêm cô quạnh
Mắt cay cay, ôi nước mắt ràn tuôn
Mẹ đi vắng hay Mẹ trở về nguồn
Cùng trời đất thắp hương dâng cúng Phật!

Bàn thờ Mẹ hương hoa thơm chất ngát
Như đồng xanh ngào ngọt lúa mơn xanh
Dù con chạy khắp cánh đồng tuổi trẻ
Vẫn loanh quanh trong tiếng Mẹ dỗ dành!

Đêm mưa gió lòng nào nề nhớ Mẹ
Đốt lửa thiêng hơ nóng lại canh dài
Ngàn vạn lần con chấp tay trước Mẹ
Đề hồn Người sưởi ấm đến tương lai!!!

THẮM TƯƠI

Tháng ngày cơn gió thoảng
Mây tan hợp, hợp tan
Chỉ tình thương của Mẹ
Là thánh nhạc ngân vang!

Lửa bập bùng chiếu sáng
Soi rọi nắng bình minh
Tâm hồn con tỏ rạng
Nhờ ân đức dưỡng sinh!

Êm đềm một dòng chảy
Những vui buồn đi qua
Đăm chiêu nhìn mắt Mẹ
Sáng rực một rừng hoa!

Cảnh buồn chim non hót
Tiếng vi diệu thiêng liêng
Nụ hồng con dâng Mẹ
Thắm tươi màu con tim!!!

LỜI CHÂU NGỌC

Mẹ nằm yên bên bờ hoang vắng
Hay Mẹ về ánh nắng hoàng hôn
Vườn sau phủ kín màu tang trắng
Con một mình ở chốn cô thôn!

Ngày ra đi Mẹ còn căn dặn:
“Hãy bền tâm quyết một con đường
Dù sóng vỗ trùng dương cản lối
Và gặp nhiều giông tố đau thương!”

Lời châu ngọc Mẹ ơi con giữ
Xin Mẹ vào cõi tịnh tâm thiền
Miền Cực Lạc lia xa bỉ thử
Đóa sen vàng tỏa ngát an nhiên!!!

MẸ CHO CON

Chiều đông lạnh ngồi đây buồn nhớ Mẹ
Nét dung nghi Mẹ như đã trở về
Mái tóc trắng vì nắng mưa nhân thế
Làn da nhăn do giông bão nhiều khê!

Cả đời Mẹ như cánh cò lặn lội
Suốt đêm khuya, sương gió phủ vai mòn
Cho con hết nhưng lặng thinh không nói
Và chất chiu, sớm tối cũng vì con!

Lòng quảng đại ăn sâu trong tâm thức
Mẹ cho con không toan tính mọi điều
Đời của Mẹ là bài ca siêu thực
Đến dương trần để mang lại thương yêu!!!

MẸ LÀ

Mẹ là ngàn hoa nở
Là giấc mộng đêm xuân
Là gió hương đồng nội
Cho nhân thế tỉnh bừng!

Mẹ là áng trăng soi
Sao Bắc Đẩu sáng ngời
Xóa tan bao trần lụy
Cho con hết đơn côi!

Mẹ là nhánh hương lan
Thơm ngát cả xóm làng
Trọn tình cùng lân xứ
Trọn nghĩa với thời gian!

Mẹ là nước là non
Cho con trẻ vuông tròn
Hình hài con có được
Muôn đời dạ sắt son!

Mẹ là phút bình yên
Là hoa thắm cuộc đời
Thiên thu tình Mẹ đẹp
Như cõi trời Phạm Thiên!!!

THÀNH TÂM CHÚC NGUYỆN

Bao giờ khắc đều là rằm tháng bảy
Nén hương trầm dâng cúng Mẹ hằng ngày
Lời kinh tụng như bay vào đại thể
Tiếng nguyện cầu vẫn vang vọng đâu đây!

Con thâm vái trước từ dung chánh điện
Cõi Tây phương có nhân dáng Mẹ hiền
Từ thực tại tâm trình nguyện thẳng tiến
Không nhọc nhằn không một chút ngã nghiêng!

Kính lạy Phật lòng thành con chúc nguyện
Cho nhân sinh sạch hết những ưu phiền
Đề hiếu đạo gắn liền miền dương thế
Nhiều thương yêu điểm lệ cảnh thần tiên!!!

VU LAN DÂNG MẸ

Con nghe tiếng vọng Vu lan
Ngồi buồn nhớ Mẹ bàng hoàng mưa ngâu
Ngày Mẹ đi con nguyện cầu
Mẹ về bên ấy âu sầu tiêu tan
Dương trần còn mảnh hồn hoang
Đã bao lần khóc tạ tòn trong đêm
Hoa trong biển lửa dịu êm
Hắt hiu nhụy trắng bên thềm đau thương
Con dâng Mẹ khói trầm hương
Con dâng Mẹ những tình thương ngọt ngào
Vu lan đến hãy thương nhau
Hoa hồng thành khăn xin trao cho người
Chấp tay lạy Mẹ khắp nơi
Bao nhiêu tâm huyết trọn đời khắc ghi
Đá xanh thành đóa từ bi
Kính dâng lên Mẹ hộ trì chúng con!!!

VỌNG TIẾNG KINH CẦU

Da của Mẹ thơm mùi sữa đặc
Mắt dịu hiền như lúa ngoài đồng
Tóc của Mẹ tựa dòng thác đổ
Mẹ chẳng già nhưng dáng thong dong!

Bỗng một hôm tạ từ dương thế
Tìm không ra nhân ảnh Mẹ hiền
Còn chẳng nữa chỉ là kỷ niệm
Kết lại thành một đóa tâm liên!

Những năm tháng sống không có Mẹ
Đời mất vui cô lẻ một mình
Trong tâm khảm nhớ thương thâm thiết
Vẫn phải tròn một kiếp ba sinh!

Lời của Mẹ êm như tiếng suối
Vu lan về man mác đau buồn
Nguồn thương cảm vọng trong đêm tối
Tiếng kinh cầu hòa lẫn hồi chuông!!!

HƯƠNG TÌNH MẪU TỬ

Hương trầm nào có ngát hương
Hương tình mẫu tử mới hương nồng nàn
Hương đời rồi cũng tro tàn
Hương lòng sáng mãi Niết Bàn thánh hương
Mẹ cho con trọn tình thương
Tâm vô quái ngại ngọt đường mía lau
Dù con đếm hết trăng sao
Cũng không đếm nổi ngọt ngào Mẹ ru
Dù cho bụi cát mịt mù
Mẹ ơi con vẫn đường tu một lòng
Xin Người vui cõi thông dong
Kính dâng lên Mẹ nụ hồng thắm tươi!!!

RA KHƠI

Trăng khi tròn khi khuyết
Mẹ như vàng thái dương
Sáng trong và bất diệt
Soi rọi cả mười phương!

Mùa thu chỉ một mùa
Chợt đến rồi chợt đi
"Gió mùa thu" của Mẹ
Thổi bốn mùa vân vi!

Hoa tươi rồi cũng héo
Hương thơm cũng phai tàn
Hoa tình thương của Mẹ
Bát ngát vượt thời gian!

Làm sao con nói được
Mẹ yêu thương ngàn đời
Lấy gì bù đắp được
Ngày Mẹ con ra khơi!!!

VU LAN BÁO HIẾU

Chuông chùa lặng lẽ đong đưa
Dõi theo tiếng hạt sầu mưa nỡ nùng
Âm dương hai nẻo ngàn trùng
Bóng từ đũa ngã cội tùng trước sân
Tuy xa mà Mẹ vẫn gần
Định tâm con thấy mẫu thân hiện tiền
Vu Lan kinh tụng gieo duyên
Nghĩa ân tỏa sáng tâm thiền lắng sâu
Lòng thanh thản hết âu sầu
Thong dong con bước qua cầu chân nguyên
Đóa hồng thơm ngát trăm miền
Trắng, xanh cũng vẫn tình thiêng nhiệm màu
Vu Lan vọng tiếng nguyện cầu
Chấp tay khấn nguyện ân sâu đáp đền
Dương trần lắm nỗi lênh đênh
Vẫn còn hình bóng Mẹ hiền năm xưa !!!

NỖ HOA CHÁNH BÁU

Gió nhẹ thổi đong đưa trúc biếc
Phất phơ bay tà áo mới Mẹ may
Ngát trong tiếng trống đầu đây
Tiếng kinh trầm bổng báo ngày Vu Lan!

Con lạy Phật âm thầm khẩn nguyện
Lạy đại từ đại lực chứng minh
Đức Mục Liên màu nhiệm oai linh
Cứu nhân loại an bình trong sáu nẻo!

Lòng thanh tịnh tâm chúng Tăng trong trẻo
Đức từ hòa huệ nhãn sáng bừng
Phật pháp vô biên, vô lượng soi đường
Độ bá tánh theo đường lành thánh giáo!

Con lạy Phật tâm thành, lòng hiếu thảo
Đề đật trời chuyển vận lẽ diệu huyền
Lòng vũ trụ nở hoa chánh bấu
Khấp sơn hà tâm hiếu đạo thiêng liêng!!!

TIẾNG MẸ VU LAN

Ngẩn ngơ dạo gót sân trường
Đếm từng chiếc lá vàng thương rụng dần
Xuân thu tròn khuyết bao lần
Xa quê nhớ Mẹ muôn phần quạnh hiu
Chuông chiều thong thả từng hồi
Quặn sâu nhưng nhớ đứng ngồi không yên
Con nhớ Mẹ, nhớ tình thiêng
Nghe lòng trống vắng bên triền cỏ hoang
Lắng trong tiếng mẹ Vu Lan
Một thời kinh tụng vui tan nỗi sầu!!!

BÀI THƠ DÂNG MẸ

Lòng sâu thăm con buồn nhớ Mẹ
Tìm dung nghi dáng vẽ mẫu từ
Nơi hoang vắng xa quê quanh quĩ
Mượn giấy vàng viết những trang thơ!

Giờ đã điếm lá bay theo gió
Nắng lung linh xóa bỏ sương mờ
Ánh mắt Mẹ dịu hiền sáng tỏ
Bàn tay gầy mười ngón nguyên sơ!

Mùa đông đến chạnh lòng tưởng nhớ
Dòng sông xưa bến cũ đợi chờ
Hai dòng sữa nuôi con khôn lớn
Một trái tim thành những bài thơ!

Ngày xa vắng ân tình của Mẹ
Đêm ngóng trông tiếng hát ngọt ngào
Câu Lục Bát ru đưa con trẻ
Lững lờ theo những ánh trăng sao!

Bài thơ viết kính thành dâng Mẹ
Đáng mẫu từ lặn lẽ hiện về
Dòng cảm xúc thiêng liêng tràn thề
Tiếng nguyện cầu vượt thoát sông mê!!!

NHỚ MÃI!

Con vẫn biết đời vô thường huyễn hoá
Mẹ ra đi con quặn thắt đau buồn
Đời của Mẹ chịu gió sương giông bão
Thân gầy mòn tàn tạ để nuôi con!

Con nhớ mãi Mẹ muôn ngàn khổ cực
Và hy sinh đến sức cạn hơi tàn
Ân dưỡng dục bao la như trời đất
Đức cù lao sâu nặng tợ non cao!

Rồi năm tháng Mẹ tóc xanh hóa trắng
Lo cho con Mẹ thầm lặng nguyện cầu
Ngồi ngoài chợ những sớm chiều mưa nắng
Lúc ở nhà lo lắng suốt đêm đầu!

Dù bụi cát có mềm lòng sỏi đá
Nghĩa tình này, chẳng một chút phai tàn
Thịt có nát, xương tan không gì cả
Nhưng ân tình của Mẹ mãi thên thang!!!

THẦM LẶNG

Bao nhiêu năm Mẹ âm thầm dệt gấm
Không phải gấm Bom bay, Hà Nội
Mà gấm của thiêng tình.
Bao nhiêu năm Mẹ âm thầm tạc tượng
Từ bùn đất sinh non
Mẹ đã biến thành hình.
Bao năm qua Mẹ âm thầm đúc chuông
Không phải chuông Trấn Quốc, Thiên Mục
Mà là chuông tỉnh thức
Giục giã lòng con quyết chí tu hành.
Ôi! Đóa sen vàng oai nghi sáng lạn
Hương tuyệt vời bay khắp cả ngàn năm
Sóng nước trùng muôn xa xăm diệu vợi
Con thấy gần, gần lắm Mẹ ơi!
Sông dẫu cạn nhưng tình người không cạn
Đá có mòn nhưng Mẹ vẫn sắt son
Một lòng tận tảo vì con
Mênh mông tình biển cao vời non xanh
Dẫu đi khắp cả bại-thành
Trái tim của Mẹ ngập tràn thương yêu
Bước chân về chốn tịch liêu
Tấm thân cô lữ nhiều điều giá băng!!!

BÁI LẠY THÂM ÂN

Mưa nặng hạt không dứt dòng châu lệ
Mẹ nơi đâu xin chúng giám tâm thành
Lời kinh tụng con hướng về đất Mẹ
Con thấy rồi ánh mắt Mẹ long lanh!

Hình ảnh Mẹ tuyệt vời hơn trời đất
Đất con đi trong cung bậc diệu kỳ
Bao đau buồn cùng hiểm nguy sóng gió
Mẹ chở che như ánh sáng từ bi!

Ngày con lớn Mẹ còng lưng mắt yếu
Con thấm da thì thịt Mẹ hao mòn
Mẹ nuông chiều khi cháu con nũng nịu
Lúc trưởng thành Mẹ vĩnh biệt lìa con!

Đời thống khổ Mẹ an vui đón nhận
Kiếp tử sinh Mẹ gánh hết bên mình
Tóc dần bạc da nhăn vì con cháu
Suốt đêm thâu mang ánh sáng tâm linh!

Lời của Mẹ thành tiếng ca thánh đạo
Ru con vào thế giới của thiên thần
Dù con có trên tay nghìn châu báu
Cũng không bằng bài lạy đến thâm ân!!!

CON ĐỨNG

Con đứng giữa trời xa vắng
Bâng khuâng lòng nhớ mọi điều
Con đứng giữa chiều tĩnh lặng
Cúi đầu lạy Mẹ kính yêu!

Con đứng giữa nghìn hoa nở
Bỗng dưng nhớ dáng Mẹ hiền
Thiên tình trình nguyên rạng rỡ
Mỉm cười Mẹ ở bên con!

Con đứng trên mầm sống mới
Ôi sao hạnh phúc tràn đầy
Con đứng trong tim của Mẹ
Bóng dung từ vẫn đâu đây!!!

TRÁI TIM NGƯỜI

Lòng tưởng niệm đốt hương trầm dâng hiến
Xin Mẹ về chúng giám chút tâm thành
Người vắng bóng cả gia đình lưu luyến
Nghĩa tình này con giữ trọn niềm riêng!

Ngày ra đi bao đau buồn trĩu nặng
Lời dạy khuyên thành bất tử nhiệm màu
Từng câu hát ôi ngọt ngào sâu lắng
Vắng bên con bao nghĩa nặng ân sâu!

Buồn nào bằng khi Mẹ hiền khuất bóng
Khổ nào hơn lúc thiếu vắng dung từ
Dù thương cảm như bao cơn ảo mộng
Tấm lòng son thành sức sống chân như!

Con đau khổ giữa hương tàn khói quện
Tiễn Mẹ về nơi thiên giới đại đồng
Lòng mơ ước sẽ tác thành tâm nguyện
Cho Mẹ hiền vui sống cảnh thong dong!

Dù mai một núi sông kia thành cát
Cánh đồng khô bồng chốc hoá bụi hồng
Tình của Mẹ thật bao la dịu mát
Trái tim Người vẫn mãi mãi menh mông!!!

MỤC LỤC

THAY LỜI TỰA.....	2
NGÀY MẸ MẤT.....	4
CON GỌI MẸ.....	6
CHƠI VỚI.....	7
DÒNG NƯỚC CHẢY.....	8
THẤU TẬN TRỜI XANH.....	9
DÂNG MẸ.....	10
CÒN ĐÂY MỘT ĐÓA TÂM LIÊN.....	11
BÌNH LINH DƯỢC.....	12
NGHÌN ĐÓA THIÊN HOA.....	13
MẸ CHO.....	14
HOA BÁT NHÃ.....	15
MUÔN ĐỜI KHẮC GHI.....	16
CÕI ẤY.....	17
TÌNH MẸ TỢ ĐẤT TRỜI.....	18
TRÁI TIM THỒN THỨC.....	19
TÌNH MẸ.....	20
SỎI ĐÁ ĐAU THƯƠNG.....	21

VÔ LƯỢNG VÔ BIÊN	22
TẤT CẢ CUỘC ĐỜI.....	23
KHI CÓ MẸ.....	24
MẸ ƠI CON NHỚ!	25
VẪN NGHE GIÁ LẠNH	26
TỈNH GIÁC	27
XIN MẸ CHÚNG TRI.....	28
NGÀY GIỖ MẸ.....	29
MẸ ĐI.....	30
MƠ ƯỚC.....	31
THĂM MẸ	32
MẸ MÃI TRONG CON.....	34
CON NHỚ	35
KHÔNG PHAI NỖI NHỚ.....	36
CÁNH ĐỒNG TUỔI TRẺ	37
THĂM TƯƠI	38
LỜI CHÂU NGỌC.....	39
MẸ CHO CON	40
MẸ LÀ.....	41

THÀNH TÂM CHÚC NGUYỆN	42
VU LAN DÂNG MẸ	43
VỌNG TIẾNG KINH CẦU	44
HƯƠNG TÌNH MẪU TỬ	45
RA KHƠI.....	46
VU LAN BÁO HIẾU.....	47
NỖ HOA CHÁNH BẦU	48
TIẾNG MỒ VU LAN	49
BÀI THƠ DÂNG MẸ	50
NHỚ MÃI!.....	51
THẦM LẶNG.....	52
BÁI LẠY THÂM ÂN.....	53
CON ĐỨNG.....	54
TRÁI TIM NGƯỜI.....	55

